հոգոյ՝ հանել զքարեղէնն և դնել զմսեղէնն։ Մնայր զաղբիւրն, որ հոսումն աղտեղացուցանէ զմարդն, և բանայր զներհակս նորա։ Այլ և զսափոր յուսոյն զվերստին աւազանն՝ ջերմեռանդ բխէր. աւծանէր զգլուխն ներքին մարդոյն թափեցելոյն իւղով և աստձով[ա] տընանկաց. և սկիզբն առնէր պահոց ամենայն զգայարանացն, փակելով զպատուհանսն՝ զմուտըս մահուն, և զմիտսն պահել ի վեր յեռեալ յարփին՝ և ոչ իջանել ի նիւթականս։ Սանձէր զլեզուն և աղխէր զշրթունսն. ոչ շարժիլ և ոչ բանիլ[բ] ի բանս ունայնս, այլ պարապել միշտ աստուածաշունչ մատենից. յարմարէր զբերանն քնար՝ և զատամունսն լար, զշրթունսն մատունք, և զլեզուն կնտընդոց. և զհոգին խառնեալ ընդ Աստուծոյ հոգւոյն, և լեալ երաժիշտ՝ երգէր քաղցրաձայն զերգս հոգևորս ի փառս սուրբ երրորդութեանն։

Կրթէր անսուաղութեամբ զանձն իւր՝ յոտնաւորութեամբ զցայկ և զցերեկ. ոչ նիրհէր՝ և ոչ ննջէր և ոչ ընկողմանէր ի մահիճս, [Թղ. 13 ա] այլ յաւրէնս Տեառն խորհէր։ ծառ բուսեալ Աստուծոյ ի գնացս ջրոց[գ] յա-

ա. Չկայ Ն. Հ. Բ.:

բ. Փոխ. «բանալ»:

գ. «զրոց» ձեռագրին է: